

דף מידע
2626

פרשת "וירא"

להפנים את המסר / סיון רהב-מאיר:

תמיד חשבתי שאברהם אבינו קוטע את השיחה עם אלוקים בעיצומה, כדי ללכת לקבל את פניהם של האורחים. פרשת השבוע הרי מתחילה בסיפור המפורסם הזה: אברהם יושב בפתח האוהל ביום חם, כמה ימים אחרי ברית המילה שלו, אלוקים מגיע ל"ביקור חולים", אבל אז עוברים שם שלושה אנשים זרים ואברהם נוטש את השיחה באמצע כדי להציע להם לאכול ולשתות. בשביל הכנסת אורחים - עוזבים את השכינה.

אבל פרשנינו מציעים הסבר עמוק יותר: אברהם לא עוזב את אלוקים, הוא מיישם את מה שלמד ממנו. בביקור החולים הזה, אלוקים מגלה לו את מידותיו, ובפרט את מידת החסד שלו. הביקור הזה הוא שיעור: ריבונו של עולם, הכל יכול, אכפתי כלפי הדברים הקטנים ביותר. הוא דואג, רחום, גומל חסדים. לכן כשאברהם רואה אנשים שזקוקים לעזרה ורץ אליהם הוא לא עוזב את אלוקים, הוא מפנים את השיעור שלמד ומיישם אותו באופן מידי: גם הוא רץ לגמול איתם חסד. הוא לא נפרד אלא מתחבר לאידיאל האלוקי, למידותיו של הבורא. זה האופן שבו הוא פועל ומצפה מאיתנו לפעול, כשאנחנו עוזבים דברים גדולים עבור הצרכים הקטנים של הזולת.

נר זיכרון

יפה לופסקי ז"ל - כ"א חשון תשנ"ג
שמחה לופסקי ז"ל - י"ב כסלו תש"ע
נינה לייטנר ז"ל - כ"ה חשון תשמ"ד

**מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר #2580
או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.**

זמני שבת

16:07	הדלקת נרות
16:27	מנחה וקבלת שבת
08:00	שחרית
13:00	מנחה א'
16:00	מנחה ב'
17:15	צאת השבת

פינת ההלכה / הלכות נפילת אפיים - חלק ג'

"יעשו לפני כסדר הזה, ואני מוחל להם..."

אנו ממשיכים לעסוק בהלכות נפילת אפיים, והפעם נעסוק בהבדלים בין הנוסחים השונים: "וַיַּעֲבֹדוּ עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא... ה' ה' אֶל-רְחוּם וְחַנּוּן וְכוּ'" – פסוקים אלו מתארים את שלוש עשרה מידות רחמים. על אמירת י"ג מידות הרחמים, מובא בתלמוד כך: "אמר רבי יוחנן: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומר, מלמד שנתעטף הקדוש ברוך הוא כשליח ציבור, והראה לו למשה סדר תפילה. אמר לו: כל זמן שישראל חוטאין – יעשו לפני כסדר הזה, ואני מוחל להם (ר"ה יז, ב). נחלקו המנהגים לגבי הזכרתם בימות החול: למנהג אשכנז ותימן (בלדי) אומרים אותם רק בימי שני וחמישי שהם ימים הראויים לתחנונים. ולמנהג ספרד (כולל ספרד-חסידי) אומרים שלוש עשרה מידות רחמים בכל עת שיש נפילת אפיים.

אמירת שלוש עשרה מידות רחמים נחשבת לדבר שבקדושה, ולכן צריך עשרה כדי לאומרו. והמתפלל ביחידות אינו רשאי לאומרו, אבל אם ירצה לאומרו בטעמים כקורא בתורה – רשאי. **ראוי שלא להפסיק בשיחה בין שמונה עשרה לתחנונים**, מפני שכשהם נאמרים בצמידות לשמונה עשרה הם מתקבלים יותר (שו"ע קלא, א, מ"ב א). בנוסח אמירת התחנונים ישנם **הבדלים בין העדות**, והסיבה לכך, שבזמן שרוב ישראל ישבו בארץ או בבבל, עדיין היה המנהג שכל אחד מתחנן בלשונו, ורק בתקופת הראשונים, כשכבר נתפזרו הגלויות, נתגבשו הנוסחים. בנוסף לכך, לפני כארבע מאות שנה, נשתנו כמה דברים בנוסח ספרד על פי כוונות האר"י. על פי כוונות האר"י נהגים **בנוסח ספרד - להוסיף** ולומר לפני המזמור של נפילת אפיים **וי"ג מידות רחמים**, כדי שמתוך הכפרה הבאה על ידם יגיע המתפלל לשיא של נפילת אפיים ולמנהג אשכנז - רק **בימי שני וחמישי**, שבהם מרבית יותר בתחנונים פותחים בוידוי וי"ג מידות, אבל בשאר הימים אומרים מיד אחר סיום התפילה נפילת אפיים. ואדרבה, ראוי להצמיד עד כמה שאפשר את נפילת אפיים לתפילה. **ולמנהג תימן** (בלדי) - לעולם מסמיכים נפילת אפיים ל**סיום** התפילה. בנפילת אפיים, אומרים **לנוסח ספרד** - מזמור כ"ה מתהלים, ולנוסח אשכנז וספרד-חסידיים אומרים

מזמור ו'. בשני וחמישי מוסיפים עוד תחנונים, מפני שהם ימי רצון והתפילה בהם מקובלת. ואומרים אותם בעמידה (שו"ע ורמ"א קלד, א) נוסח 'והוא רחום' נתחבר על ידי שלושה זקנים מגולי ירושלים, כמובא בספרי הראשונים ולכן אין בו הבדלים גדולים בין הנוסחים. אלא שהספרדים הוסיפו לפני עוד תחנונים, והאשכנזים הוסיפו תחנונים אחריו. עוד הבדל, שבנוסח ספרד, אומרים את התחנונים הנוספים של שני וחמישי אחר נפילת אפיים, ובנוסח אשכנז אומרים אותם לפני נפילת אפיים.

הנוהג בנוסח אחד ומתפלל במקום שהרוב מתפללים בנוסח אחר, רשאי לנהוג כפי שירצה. ואם יחליט לנהוג כמנהגו, לא יבליט את מנהגו השונה. כאשר החזן אומר י"ג מידות, גם מי שאינו נוהג לאומרו, יצטרף עם הציבור. מי שהנוסח שלו ארוך, ולפני שהספיק לסיימו התחיל החזן לומר קדיש, יפסיק את התחנונים ויענה לקדיש וימשיך לשלב הבא של התפילה. שאין נוסח התחנונים מעכב, וכל שהתחנן מעט כבר יצא ידי חובת המנהג. ואם ירצה יוכל להשלים את התחנונים אחר התפילה.

שבת שלום, הרב מיכאל.

קריאת תהילים ע"י נשיו
תתקיים בשעה 16:00 בבית
נשים מוזמנות.

השבת

בתום תפילת פוסף

יתקיים שייעור של הרב מיכאל

בטשא

"כעט כן האור,

יש בו כדי להאיר

עבי פחשכים?!"

ל' תמוז ה'תשס"ו

הציבור מוזמן

מועדת בית הכנסת

אמנם באיחור קל, אבל אף פעם זה לא מאוחר.....

בשם חברי ועדת בית כנסת ובשמי, אני מבקש להודות מקרב לב לכל בעלי התפילה, בעלי התקיעה ולכם החברים שנתתם יד, עצה ומילה טובה בתקופת חגי תשרי.

בזכות כל אחד ואחת מכם עברנו את התקופה בצורה מכובדת.

תודה לילדי חטיבה ותיכון שעזרו להכין את השקיות לשמחת תורה.

תודה לנירה ונורה שארגנו את קידוש החתנים. תודה לחברות שבאו לעזור בהכנות, ולמי שאפה עוגות לכבוד שבת החתנים.
 תודה מיוחדת לילדים החמודים שתמיד באים לעזור בהגשת הכיבוד בשמחת תורה ובקידוש החתנים.
 תודה לרב מיכאל שמלווה את הועדה ולכל חברי הועדה על המאמצים שנעשים.
 שמעון דיגורקר - ו. בית כנסת.

מידע תרבות

- לצערי לא יכולתי להשתתף במופע של פלייבק אבל קיבלתי כמה תגובות לוצאפ ששימחו אותי מאוד.
- את לא יודעת אנשים לא מפסקים לצחוק.
- עליזה, היה ערב נהדר. ממש נהייתי. כל הכבוד.
- בוקר טוב. היה מאוד נחמד אתמול.

וגם לא חילקתי את השאלון שהבטחתי. הוא יגיע אליכם עם קישור דרך המדיה ואשמח מאוד לשיתוף הפעולה מי שרוצה את השאלון מודפס מוזמן ליצור קשר.

תודה ענקית לתחיה זילברמן (בת שרות) שנענתה לפנייה שלי והתנדבה לקבל את השחקנים ואת לוי הערב. תודה מיוחדת גם לענבל גלעד שארגנה את כל נושא הכיבוד ותודה אמנם כמעט רגילה אבל מיוחדת לשלמה ורחל שרגא על ארגון האולם והדאגה מסביב שאכן הכל במקום ושהאור יודלק. כן, לפעמים גם רכזת תרבות חולה. אבל כיף לדעת שיש על מי לסמוך.

שני שאלונים, שניהם קלים. אשמח מאוד לשיתוף הפעולה.

סקר תרבות שלוחות.

שאלון לקראת הפעילות המיוחדת שתתקיים בחנוכה, "קופסאות בריחה".

תודה ל 50 איש ואישה שכבר ענו על השאלון לחנוכה.

כמה שיותר יענו, החידות תהינה יותר מעניינות - אז קדימה, לעבודה. זה ממש קל.

אם צריכים עזרה אפשר לפנות אלי או לאחד מחברי צוות האירוע: אביטל, חנן, הודיה.

מקיישים על הקישור המצורף ממלאים ושולחים.

התשובות תגענה ישר אל החברה שמכינה לנו את הפעילות. בבקשה לענות בימים הקרובים.

להתראות עליזה. ו תרבות.

מועדת בריאות

בין התאריכים כ"א - כ"ט בחשוון (19-27.11), אהיה בחופשה. במקרים מיוחדים ניתן לפנות למוטי תורן.

גדעון כהן.

מהמרפאה

שעות פתיחת המרפאה השבוע 17-22.11

טיפת חלב	קבלת קהל מזכירה	קבלת רופא	קבלת קהל אחיות	בדיקות דם	
בתיאום עם אורה	10:00 - 11:00		10:00 - 12:30	7:30 - 8:15	א'
	8:00-9:00	11:30 - 14:00	10:00 - 13:00		ב'

					ג'
		13:30 - 16:30	10:00 - 12:30 13:30-17:00	7:30 - 8:15	ד'
	8:00 - 9:00		11:30 - 12:30 14:00 - 15:00	7:30 - 8:15	ה'
	8:00 - 9:00	8:30 - 10:30	8:30 - 12:00		ו'

שבת שלום - חגית ו.

מועדת 60 +

ביום רביעי בעוד כשבוע וחצי, בתאריך (27.11), נפגש בבית דורות בשעה 20:30 למופע מוזיקלי מרגש וסוחף. סמנו ביומן, מחכים לכם.

שבת שלום - אורן.

ועדת 60+ מציגה
המופע המוסיקלי המרגש
של יהודית ינקלוביץ
בליווי עמיתי ואחינועים

מסך הברזל

סיפור חיים סוחף

עדותה עוצרת הנשימה, של הילדה שהשיבה את משפחתה אל חיק היהדות, הילדה שלמדה במחתרת תחת עינם הפקוחה של סוכני הקג"ב, שגורשה בקלון מארצה אך חזרה לשם כשליחת מדינת ישראל, סיפור מרגש ומתובל בהומור החושף טפח מתקופת יהדות הדממה. לשמוע ולהנות מכל רגע!

"שילוב מדויק של ערכים וחוויה..."

"מצחיק, מרגש עד דמעות..."

ביום רביעי 27.11
ב20:30 בבית דורות בשלוחות

מקיימת א. מוסקבה חסידה מקיימת ירושלים ישראל. מקיימת הקדוש ברוך הוא נעים סימני קליב תחת השם אירוביטא. מקיימת רמלה בסביב השמיים רחבה מחוזות מוסקבה השם עמירי נקלוביץ. מקיימת ארבעים נקלוביץ. מקיימת טוב בהודות הבר.

זריקת סוכריות בבית הכנסת / מוטי תורנית

זאת תקופה ארוכה שאני מתלבט האם לכתוב על נושא זה, עד שקראתי מאמר של הרב אבינר בנידון שדירבן אותי והוא יובא בהמשך.

זאת תקופה ארוכה שכמות מחלקי הסוכריות בבית הכנסת הלכה וגדלה. הדבר נעשה אני מאמין בעיקר לטובת משיכת הילדים להגיע לבית הכנסת, אולם אני כלל לא בטוח שזה אכן מגשים את המטרה, מאחר ורוב הילדים לוקחים את הסוכריות ומיד יוצאים מבית הכנסת.

מאידך: אין ספק שהדבר פוגע בבריאות הילדים ובמיוחד בשיניים שלהם.

כמו כן, ברור לכולם שהורים לא יכולים למנוע מילדיהם לקחת הסוכריות, כשהורים של ילדים אחרים מאפשרים זאת. מה הפתרון? יש מספר אפשרויות:

1. הקיצונית - לבטל כלל חלוקת סוכריות בבית הכנסת.
2. להשאיר נוהג שהיה קיים בבתי כנסת וגם בשלוחות - זריקת סוכריות רק בבר מצוה או בשבת חתן.
3. אם שתי ההצעות למעלה "ממש" קיצוניות, אז אני מציע שתהיה תורנות (ממזמן כבר לא חווינו זאת) בין מחלקי הסוכריות שכל שבת יהיו שני מחלקים מקסימום. אשמח לשמוע דעות נוספות וסופו של תהליך להגיע להסכמה בנושא.

"אל תחלקו סוכריות בבית הכנסת" / הרב שלמה אבינר

הרב שלמה אבינר יוצא נגד המנהג העתיק לחלק לילדים סוכריות בבית כנסת: "בית כנסת הוא מקדש מעט ולא מתנ"ס" אל תחלקו סוכריות בבית הכנסת.

אמנם כך נהוג במקומות רבים, אך מה שנהוג אינו קנה מידה של הטוב והרע. ההמון נמשך רבות אחרי הנעים, ולא אחרי הטוב והמועיל.

אל תחלקו סוכריות לילדים, כי לא אתם ההורים שלהם, וב"ה אינם יתומים, לכן אל תתערבו במה שהם אוכלים. זה תפקידם של ההורים. ומעשה במחלק סוכריות כרוני שאמר: יש לעשות מה שהילדים אוהבים ולא מה שהוריהם דורשים. יישר כוח, לפחות הוא דובר אמת. אל תחלקו סוכריות כי סוכר הוא רעל. אמנם רעל מתוק, אבל רעל, הסם הלבן, השקר המתוק, הצד האפל. הוא גורם לסרטן, להשמנת יתר, לסוכרת 2, למחלות הלב וכלי הדם, ולעששת. שאלו את ארגון הבריאות העולמי. יש בעולם יותר ויותר חולים עקב אכילת סוכר. בשנים האחרונות, נפגעי סוכרת 2 גדלה פי שלוש. במדינת ישראל יש חצי מיליון ילדים הסובלים מהשמנת יתר - אנו השניים בעולם בזה - וזה מחמיר כל שנה. אנו יודעים שילדים עושים הרבה שטויות, ועלינו להתאזר בסבלנות כלפיהם, אבל שאנו נעודד אותם לדברים שליליים - חס וחלילה אל תחלקו סוכריות לילדים, אף שאתם עושים זאת מתוך כוונה טובה לתת להם עונג והרגשה טובה, כי על זה נאמר: כוונותיך רצויות אבל מעשיך אינם רצויים. גם עשו חשבון נפש, האם אתם עושים זאת באמת לטובת הילדים או בשביל ההרגשה הטובה שלכם.

אל תחלקו סוכריות לילדים, כי על זריקת סוכריות על חתן ועל בר מצווה אנו מצטערים, כי אין לזה מקור קדום. מקור קדום יש על זריקת אגוזים וקליות לפני החתן והכלה, בחתונה עצמה (ברכות נ ב. ועיין שו"ע או"ח קעא ד). אבל זריקה בבית הכנסת, זו המצאה חדשה, ובבר מצווה המצאה חדשה בחזקת שתיים. זה גורם רעש והמולה, ילדים נדחפים, כל דאלים גבר, וילדים קטנים שלא מצליחים לתפוס, חוזרים הביתה עם דמעות. איזו מצווה יש בזה? לכן ביטלו זאת בבתי כנסת רבים. אז לפחות לא להוסיף את החלוקה מדי שבת בשבתו (ועיין בספרי הדל שו"ת שאילת שלמה חלק ח סי' כא מהדורה ראשונה). אל תחלקו סוכריות לילדים, כי לא אוכלים לפני קידוש. ודאי, אם ילד רעב לפני קידוש, אין מונעים ממנו, וכן אם הוא לוקח אוכל מעצמו, אין מקפידים עליו. אבל שאנחנו ניתן לו במו ידיו מזון שבכלל לא נצרך - זו טעות גמורה. זאת ועוד, יש מדרון חלקלק של מחלקים סוכריות גם למבוגרים, ויש שמחלקים בזמן קריאת התורה, ויש מחלקים לכוהנים אחרי ברכתם. הקיצור, ירדו לגמרי מן הפסים אל תחלקו סוכריות לילדים, בטענה שזה ימשוך אותם לתפילה.

תפילה הייתה קיימת כל הדורות, וכן ממתקים היו קיימים כל הדורות, ובכל זאת רבותינו לא המליצו על כך, אנו לא יותר חכמים מהם וצדיקים מהם. הם ידעו שאפשר לחלק. הרמב"ם כותב לתת לנער קטן אגוזים, תאנים או סוכר כדי לזרזו ללמוד (הקדמה לפרק חלק). אבל מי אמר שחינוך לא לאכול סוכריות אינו חשוב כמו חינוך לתפילה. אדרבה, לילד קטן, יש ללמד דברים פשוטים לפני שמלמדים דברים עליונים.

אל תחלקו סוכריות לילדים, כי תפילה זה דבר קדוש, זה יראת שמים, זה חרדת קודש, ולא זלילה. ובית כנסת הוא מקדש מעט ולא מתנ"ס. 'בבית אלוהים נהלך ברגש' (תהילים נה טו), כלומר בחרדת קודש.

אל תחלקו סוכריות לילדים, כי זה מחנך אותם לתאוה ולחמדנות. ברור שאין לחנכם לסגפנות, ברור שיש להתאזר בסבלנות, אבל אין עניין להרגילים לחמדנות. וכן להרגילים לבקש דברים מאחרים, לתלותיות, לבקש: תן לי, תן לי.

אל תחלקו סוכריות ילדים בטענה שסוכריה אחת לא תגרום נזק, לא בריאותי ולא חינוכי, ואתם סומכים על הילד שינהג באיפוק ובמתינות. זה כבר עשרות שנים הטיעון של תאגידי הסוכר, ובינתיים הם מתעשרים יותר ויותר ואנחנו חולים יותר ויותר. גם מבוגר אינו אמון על איפוק וקל וחומר ילד.

אל תחלקו סוכריות לילדים כדי להאהיב להם את התפילה, אלא האהיבו עליהם את התפילה, בכך שאתם בעצמכם תתפללו בכוונה, ביראת שמים, ולא תתעסקו בדברים אחרים, אלא בעבודת ד' לבדו.

ממנהל הקהילה

החל מיום ראשון הבא ובמהלך הימים הקרובים נכשיר את כביש עוקף הכולבו עד שלפים כולל מדרכה לאורך הכביש וכן נסדיר את החניות. אנו מובילים את המיזם יחד עם המועצה, אנו מבקשים את סבלנות הציבור להישמע להנחיות. איש הקשר מטעמנו אברמל'ה שכטר. שבת שלום, יוסי בוריס.

אסיפת חברים

תתקיים אי"ה ביום שלישי, כ"א בחשוון (19.11),

בחדר האוכל, בשעה 20:15

סדר יום לאסיפת חברים יפורסם ביום ראשון

משולחנה של מזכירת הפנים

מזל טוב - לנעמה ברלוביץ ולרמי יוסף מרחובות, שהודיעו על רצונם להינשא. ברכות למשפחות.

אחינו היקרים תושבי הדרום, חיילים ואנשי מערך הביטחון, צוותי כיבוי האש והחילוץ, צוותי הרפואה והרווחה, חברי צוותי החירום ומנהיגי הקהילות. אנחנו מאזינים לחדשות, צופים במסכים, חושבים עליכם, מתפללים לשלומכם ומחזקים את ידיכם. אסף בית-אריה מתנועת הקיבוץ הדתי עדכן ביום שלישי בבוקר, שפועלים במוקד חירום משותף, עם התק"צ, המועצות ותנועת המושבים. אנחנו הצענו את עזרתנו באירוח משפחות מהדרום במידה ויהיה בכך צורך בהמשך. בינתיים, נמשיך במחשבות טובות ותפילה לימים ולילות שקטים.

אור במקום חושך במלאת 81 שנה לאירועי ליל הבדולח, נערך בבית הכנסת טקס מכובד ברוב עם, לאחר תפילת ערבית של מוצאי-שבת. אחר דברי ההקדמה מפי הרב מיכאל, מוני ערמון הקריא ברגש את פרק "מזמור שיר חנוכת הבית..." . לאחר מכן, שלמה סמסון סיפר על גורל יהודי גרמניה בעקבות הלילה ההוא. דבריו יפורסמו בדף המידע של פרשת חיי-שרה בשבוע הבא. תודה לשלמה שהעלה על הכתב מזיכרונו, את הדברים שסיפר בעל-פה במוצאי שבת. התוכנית הסתיימה עם תפילה לשלום המדינה מפי משה פורת, ואור דלק בבית הכנסת כל הלילה, כפי שנהוג בשאר קיבוצי תנועת הקיבוץ הדתי בשנים האחרונות.

כנס הנהגות של מחלקת צמיחה במועצה שלנו נערך הפעם במרכז הכנסים במעגן. הפורמט משתנה מפעם לפעם, ובכל זאת קו מוביל בכנסים האלה הוא המחויבות של המועצה לחזק את המנהיגות המקומית והשלטון הדו-רובדי, וללמוד ביחד איך אפשר להשתפר. השנה, בנוסף על מנהלי קהילה, מרכזי משק ומזכירים, הייתה אפשרות לצרף גם חברי מזכירות מהישובים. בכנס שמענו הרצאה מרגשת מפי גרי גרינשפן, מרצה ומייעץ לחברות מובילות במשק, על המאבק האישי למען החלמת בנו הפעוט ממחלה סופית. דרך סיפורו האישי, הבנו את המניע לפועלו בקידום יוזמות לשינוי סדר היום במערכת הבריאות. בסדרת הרצאות טד קבלנו עדכונים מהשטח על הנעשה בתחום אסטרטגיה הכלכלית וכן מיזמים חברתיים שונים, לטובת פיתוח וצמיחת האזור. לא רק עסקנו בהקשבה פאסיבית, אלא גם השתתפנו קבוצות דיון לפי תחומים, כל קבוצה עם הנחיה ותיעוד מסודרים. בהמשך, יוקמו צוותי עבודה של אנשי המועצה ביחד עם נציגי הישובים שהתנדבו לכך, וביחד יכינו את תכנית העבודה הבאה של המועצה. הכנס הסתיים עם הרצאתו של יוסי אקרמן, שותף ובעלים במיזם open valley לשעבר נשיא ומנכ"ל אלביט מערכות. הרצאתו המצינית הייתה על מנהיגות בעולם משתנה. משלוחות השתתפו יוסי בוריס מנהל הקהילה, חזי ליפשיץ מרכז המשק, יוסי קנר חבר מזכירות, רותם שכטר מנהלת אגף חברה בתנועת הקיבוץ הדתי, ואני. תודה למועצה האזורית בכלל, ולמחלקת צמיחה בפרט, על ארגון היום המוצלח.

ערב תרבות שהתקיים ביום שלישי בערב, בזמן שבטלוויזיה שודרו כתבות מאירועי הירי בדרום. מי שכן השתתף, זכה לחוויה מיוחדת בה השחקנים המחיזו את סיפורי הקהל, עם דגש על נושא התרבות בשלוחות. העלו זיכרונות יפים מהעבר הרחוק, ביניהם טיולי חברים והצגות שהועלו, זיכרונות מהזמן האחרון כגון אירועי שנת השבעים אשתקד, וחנוכת המגדל לפני שבועיים. התוצר למעשה הוא מרשם מנצח (אם יש דבר כזה?) לתכנון נושא התרבות בהתאם לרצון הציבור. תודה לעליזה שארגנה את הערב, למי שסייע מאחורי הקלעים, לשחקנים (רובם ממעלה גלבע) ולציבור שהגיע והשתתף.

מזוודות משא ארגזים גדולים עתיקים כמו שרואים בסרטים הישנים, הם חפצים בעלי ערך סנטימנטלי רב בנוסף על היותם פריטי אספנות. שתי מזוודות מסוג זה, הונחו בנגריה לפני כשבוע ומשום מה לא נמצאו שם, כשבאו לחפש אותם. פניות אישיות שלי למספר אנשים לא העלו דבר לגבי גורל המזוודות עד כה. אם יש למישהו/י מידע על מקום הימצאם של המזוודות האבודות בבקשה לפנות אלי.

החומר לקראת מפגשי ההסברה בנושא שיוך פירות נכסים, יחולק ביום חמישי הבא. המפגשים מתוכננים ליום ראשון, כ"ו במר-חשון (24.11) ויום שלישי, כ"ח במר-חשון (26.11).

בשבוע הבא אעדר מהעבודה מיום רביעי, בנושאים דחופים אפשר לפנות ליוסי בוריס.

שבת שלום - ג'ודי.

שבת - שלום

שעות הארוחות בחדר-האוכל
ליל שבת אחרי השיעור
(18 דק' לאחר התפילה)
שבת צהריים 11:30.

שלום רב,

ימי קרב בדרום

כמו כל עם ישראל, קמנו השבוע למצב בטחוני חדש-ישן. חברינו בקיבוצי הדרום התעוררו לקולות נפץ ואזעקות, ובשאר הקיבוצים קמו למהדורות החדשות והדיווחים. בסבב הזה בנוסף לחברינו האמיצים ולמודי הניסיון בסעד ועלומים, גם משואות יצחק, עין צורים ויבנה התנהלו במתכונת חירום ומוסדות חינוך נסגרו בהתאם להנחיות פקע"ר. עדיין, המצב בעוטף מתוח, מסוכן ומאתגר יותר. אנחנו, אנשי התנועה, נמצאים בקשר צמוד עם בעלי תפקידים בקיבוצינו ומנסים לסייע ככל יכולתנו. לשמחתנו, כמו בעבר, גם הפעם קיבוצינו שמחוץ לטווח הטילים הביעו נכונות מיידית לסייע, וקיבוצינו בקו העימות מפגינים חוסן מרשים, כך שעד לרגע כתיבת שורות אלו לא נדרשה תמיכה משמעותית מצדנו. כלקח מסבבים קודמים, אנחנו פועלים במוקד משותף עם מגוון גופים - תק"צ, תנועת המושבים, מועצות אזוריות, במטרה לייעל ולדייק את המענה והסיוע בהתאם לצרכים שעולים מהשטח. כאמור, נכון ליום רביעי בערב המוקד המשותף לא נדרש לפעילות מאסיבית, אבל נדמה שעצם קיומו והקשר הרציף בינו לבין היישובים והגורמים השונים "בחזית" מהווה נדבך נוסף ביכולת להתמודד עם הסיטואציה. במשואות יצחק תוכנן לוסף השבוע אירוע משפחתי רב משתתפים. לאור המצב לא ניתן היה לקיים את האירוע ונדרשנו למצוא במהירות מענה לקיומו במקום אחר. מס' קיבוצים שלנו נענו מיד לבקשה והציעו לארח אצלם, האירוע עמד להתקיים בבארות יצחק אך חוזר ככל הנראה למשואות בשל הפסקת האש. זוהי עדות נוספת לקשר המוצלח הקיים בין הקהילות והיישובים בתנועתנו. תודה והערכה לכל אלו שנענו וכמובן לבארות שהתגייסות מסוג זה מאפיינת אותם כבר זמן רב.

אור במקום חושך

מה קורה כשאשה אחת מחליטה ועושה, ולאן אדוות היוזמה שלה יכולות להגיע? ובכן הרבה ורחוק מאוד! בעיר מאלמו בשבדיה, קיימו את אירוע "אור דולק בבית הכנסת", מול בית הכנסת המרכזי של הקהילה היהודית בעיר, בהשתתפות כ-200 איש. הרב - משה דוד הכהן פתח בהבדלה, ראש העיר - קתרין שרנפלד יאמה הביעה עמדה ברורה כנגד האנטישמיות, והאימאם - סלאח-א-דין, המייצג את המוסלמים המתונים בעיר, דיבר כנגד הגזענות ובעד הזדהות עם היהודים. האורות דלקו גם בבית הכנסת "לכו נרננה" ברעננה; בשכונת גילה בירושלים; בבית הכנסת "שערי תפילה" בדאלאס, טקס; בבית כנסת "קיבוץ גלויות" ביישוב אבנת; בבתי הכנסת בקיבוצי התנועה ובבתי כנסת רבים אחרים. הפצת המיזם קיבלה את עיקר תנופתה מדליה יוחנן, חברת טירת צבי, שאביה, נפתלי ורטהיים ז"ל עבר את ליל הבדולח כילד בעיר פולדה בגרמניה. בלילה של 9.11.2019 בדיוק 81 שנים אחרי, קיבלה דליה צילום מהעיר פולדה, בה מואר בית הכנסת הקטן הממוקם במרכז היהודי, "האור האיר שם כל הלילה וגם ליבי מואר" מסכמת דליה בדף הפייסבוק של המיזם.

נפגשים - שנת בר/בת מצווה מחברת

מדווחת מרים זרביב - מנהלת חינוך וצעירים: בתנועה הקיבוצית ובקיבוץ הדתי, שנת המצוות היא שנה בעלת משמעות קהילתית וזהותית עמוקה. לאורך השנים התפתח מנהג אירוח של כיתת המצוות מקיבוצים חילוניים לשבת אצל בני ובנות גילם בקיבוץ הדתי. כדי להעניק שכבה נוספת של משמעות למפגשים אלו, יצרנו יחד עם מחלקת הנוער במרכז יעקב הרצוג, התנועה הקיבוצית ובינ"ה את תכנית "נפגשים" - מערך מפגשים ופעילויות לעזור בניהול המפגשים, להעמיק אותם ואף להסיר מעט מן המבוכה המתלווה להם, מתוך הבנה שהמפגשים הם הזדמנות לעיסוק בירור הזהות האישית, הקבוצתית והתרבותית, על המשותף והמבדיל ביניהן. מערך המפגשים מציע תהליך מקדים, פעילות של היכרות אישית, קיבוצית ורעיונית, ופעילות לעיבוד החוויה בסיום, והוא כולל הזמנה לשיח גם בתוך עולם המבוגרים, על הערכים ותפיסות העולם אותם אנו מבקשים לעצב אצל בנות ובני הנוער דרך מפגשים אלו. תכנית "נפגשים" מציעה הכשרה לצוותים החינוכיים בהובלת פעילויות בתחום ההיכרות והקשר בין הקבוצות, מהקיבוץ הדתי ומהקיבוץ החילוני, והיא כוללת מתווה למפגשי אירוח הדדיים, בו יקיימו הקיבוצים שני מפגשים (לפחות) בין בני ובנות המצווה (קיבוץ מתנועה אחת יוזמן להתארח בקיבוץ מהתנועה השנייה ולהיפך). בשבת או בימות החול. כחלק מהתוכנית יתקיים במרכז הרצוג ביום שני כ"ו חשוון, 25/11/19, יום עיון והכשרה לצוותים ולמנהלי החינוך. במסגרתו נשמע את אפרת שפירא רזנברג על 'העגלה המלאה והריקה: מי גורר איזו עגלה, ולמה?' ההרשמה לתוכנית וליום העיון היא דרך מנהלי החינוך.

תכנון והמרחב הכפרי

לאחרונה התקיים כנס של הרשות לתכנון שבמשרד החקלאות ופיתוח הכפר. בחסות משרד החקלאות, ניתן היה לקבץ באולם אחד גופים שמתקשים בדרך כלל להגיע להסכמה. נציגים מהתנועות המיישבות, מהחטיבה להתיישבות מהשלטון המקומי והמועצות האזוריות, בעיקר מהפריפריה, שבשטחן ישנם ישובים חקלאיים ישבו לצד נציגים רבים מגופים רגולטוריים - נציגי המינהל ונציגי רשות התכנון שלה, נציגי רשות המיסים, משרד המשפטים (אשכול נדל"ן), ומשרד האוצר (יחידה לאכיפת דיני תכנון ובנייה). מארגנת הכנס, ד"ר רותי פרום אריא, מנהלת הרשות לתכנון במשרד החקלאות קראה מעל הבמה למשתתפי הכנס לחולל את השינוי המתבקש: "זהו מקום למפגש ושיח לכל מי שהמרחב הכפרי חשוב לו... יש הרבה תהליכי תכנון, אבל הם לא מסונכרנים ביניהם. הגיעה השעה שנתחיל לתאם ביניהם!" בכנס נדונו נושאים שונים. בתחילה התמורות והתועלות של החקלאות הישראלית, שם הוצגו כמה רעיונות חדשניים ע"י חוקרים צעירי לצד מציאות עגומה בה במעטים מהמוסדות בישראל ניתן ללמוד חקלאות ברמה אקדמית. המושב השני שעסק בנושא "ישראל 2048 - הזדמנויות ואתגרים במרחב", הציג את הדרמה שבהכפלת האוכלוסייה, שתגרום להפיכת הקרקע למשאב יקר ובחוסר. הגידול והצמיחה בישראל ייחודית בעולם, ולפיכך אתגר התכנון - גדול. בכנס התחדד הפער בין גופי התכנון העוסקים בעיקר בסוגיה העתידית של צפיפות אוכלוסין במרכז אל מול שטחים נרחבים בפריפריה, לבין נציגי ההתיישבות הכפרית החיים את מצוקות ההווה. הכנס חידד שוב עד כמה רק דרך שיחה פתוחה ומכבדת, מתוך פשרות והבנת הצרכים השונים, ניתן יהיה להתקדם בתכנון מיטבי, מבלי לדרוס את ההתיישבות הכפרית והחקלאות הישראלית.

שבת שלום, אמיתי פורת וחברי המזכירות הפעילה.